

KARAMPANA

Godina: BERIČETA
Broj: NAVRATNANOS
Adresa Redakcije KARAKLAK

CIJENA 15 NOVI DINAR

KOTOR, 19. MARČA 1967

Rukopisi služe za salizavanje kotorskih ulica

PROLOG KARAMPANE

Prošlo je sedam godina dana
da se ne spominje slavna »Karampana«
A sada je opet oživjela ona
Najavljuje svima sva kotorska zvona.

Za komunalne sve usluge
cijene su svakog dana druge,
vazda neko ima puno sreće
da sudski plaća račune za smeće.
Po svakom računu tri hiljade,
jer manje naplatit nema vajde,
plaćaju redovno svi u roku,
kao da pare nalaze u potoku.

Telefonske žice zuje:

Kotor nam je sad bez struje;
»Kvarovi se otklanjaju prije roka«
izvještava naša »Elektroboka«.

Pripajanje svih opština
nije problema suština;
I to će se lako sprovest,
ma tri viška gdje će dovest?
e penziju još su mladi,
svaki treba još da radi.

Na Verige most se pravi,
biće veći no na Savi
na posao se treba dati
— pogotovo projektanti.

Zbog turizma i smještaja
to je firma svih ležaja.
Struktura snage dosta je jaka,
često im nestaje materijal traka.
Kad se dobija uvijek se mjeri,
moraju bit prisutni svi inženjeri.
A kad im neko pođe na odmor —
odobrenje daje Upravni odbor.
Posao im dobro ide, samo mnogi
to ne vide!

Može se reći da se ne pretjera:
pozitivan bilans postiže »Rivijera«.
Ulje je dobro, niko ga ne kudi,
a puno pričaju po Kotoru ljudi.
Domaće tržište niko ne remeti
jer najbolju produ imaju detergentsi.
Za ovo poslovanje, kažu oni,
najviše zahvaljujemo firmi »Maconi«.

Kotorska je priča stara — vazda novi
kod »Vračara«
Vjerovatno dobro znadu kako vješto
neki krađu!

Ali ipak tek u šali saznaju se
inicijali.
Nema svrhe da se znaju dok se tajne
ne očaju!

Neka se ne iznenade svi što grade
robnu kuću.
Ako im je ko pokrade jednog jutra
u svanuću.

Gradskoj su mužiki sašili nove šapke,
proljeće tu je — mnogi otežu papke!

Prijatelji svi su stari naši čuveni
mesari,
svaki sada vilu ima od zarade
s drobovima.

Još se čuje vijest predzadnja:
stopirana novogradnja,
placevi su svi izdati, ne mogu ih
nikom dati.
Projektantski tu je biro, svaki ima
račun žiro,
novi »Fjord« su skicirali, u cik-cak
mu izgled dali.

Što će nam građani sada bez plaže?
Nek se prošetaju do Jadranske straže!

Traže se takođe idejni izumi
da se isprazne kotorski podrumi,
da se riješimo i tog problema,
ali uzalud — stanova nema!

Ovo je bila kratka tirada kao hronika
našega grada,
Karampanina botonada, koja govori
da sam još mlada.

KARAMPANA PREPORUČUJE

PRIVREDI

Ubuduće želimo uspjeha mnogo,
da objektivnih teškoća manje bude,
samo nemojte da mjesto teškoća
počnete uklanjati objektivne ljude!

PROFESORIMA

Obarajte i dalje masovno dake
i ne slušajte roditeljske peticije:
ljetu će vam donijeti masne honorare,
svi će k vama na repeticije!

JAVNA ISPRAVKA

U pasani foj »Karampane«, u
pjesmi »Kulturne bitke u Škaljarima«
greškom je ispušteno da se naglasi,
da se pjesma ne odnosi na KUD »Sas-
tanak« iz Škaljara, već na kafanu koja
se nalazi u prostorijama njegovog Do-
ma kulture(?).

JELOVNIK KOTORSKE MAŠKARADE

Hladna predjela
Kotorska salata od udrobljenih prob-
lema
Ribani član upravnog odbora
Pulenta u četiri oka nagusto
Glekice na karakteru
Topla predjela
Standard na oko
Kultura na gradelama
Tripice u poltroni
Juhe
Falsa supa na direktorski način
Čorba od zelenih ostvarenja
Uspjesi narijetko
Vruće ideje sa zanzarelama
Salate
Kiseli šef na sastanku
Miješana mišljenja bez šuga
Filovani diskutant na ulje
Gotova jela
Integracija u sosu
Pohovane intrige s njokama
Raspodjela viška na hajdučki način
Šefovski gulaš bez mesa
Restovane drugarske zaševice
Kolači
Blagajničke knedle s inventurom
Reforma torta
Ušticipci a la sekretarica
Pice
Radnički »Ritoznojčan«
Šampanj »Apa-di Šuranj«
Mineralna voda »Kotorski vodovod«

TRGOVINI

Svi trgovci našeg dičnog grada,
mini-modu uvedoše sada;
vole ljudi modu, što se može,
uskoro će odrat nas do kože!

FOTOGRAFIMA

Za one što novitade vole:
Lične karte izdate su nove,
al' nevolja s njima nastala grozna —
niko sebe ne može da pozna!

Pismo Krnjovog duha Karampani

Premila moja Karampana,

Pasane nedelje su me sudili i osudili oni galijoti od Slamnoga suda, a pompijeri zapalili na vrh Luže, ma kako me nijesu proboli glavom kočinom iste sam se noći u ponoću potencio i počeo kao vampir djiravati gradom. Vidio sam i čuo mnogo stvari, lijepih i nevaljatnijeh (ma više ovih drugih!) pa rekoh sam sebi da moram napisat ovu leteru. Duh je moj krenuo gore s groblja, ma sam idući niza Škaljare imao poginut, od pustijeh auta što su prošila na svu forcu. Sva su auta bordžala i valjala se ka bracere na grego levante, što mi je postalo jasno kad sam vidio novo groblje od makina za činjet puteve kod Aūtōremonta. Arivao sam bez perikula od Fabrike, ma se tudijen nije moglo pasat od bazdeža. Vas infotan uletio sam unutra da se izgrajem, a kad tamo vidim Vjeka, Đura i Ljuba de s kanoćalima gledaju put Trojice ide li lemuzina od sanitarnog inšpektora iz Titograda da im zaklava Fabriku radl smrdjeljavih voda. »Dosta je ovijeha, njihove nevolje« pomislih se sam u sebe pa produžih put grada i vidim lijepu novu pompu od benzine, svu u caklo, ma auta još idu na onu staru da se napoje. Pored Vatrogasnice sam zbršao da me ne vidi Špreto. Zavrlro sam i u Štampariju i vidim nekollko novih radnika iz cetinjskog »Oboda«, koje je Branko i njegova družina uzeli na rabotu dok se »Obod« ne obnovi, pa skidoh do zemlje ovi moj kapelin a la mezokana, jerbo se to zove bratinska pomoć! Kuću na raskrsnicu sam nādaleko obašao, jerbo se sjećam da te je otolen, moja Karampana, prijed nekoliko godina i malo zlo zadesit, ali me je imao kolap uvatit kad sam vidio kakvi je dardin ispred Jugooceanije, premda je ona strana put mora sva u mermer salizana. Ja znam da nam bogatstvo dolazi od mora, ma svaka medalja ima dvije face! Od dima od Gumare nijesam mogao pasat da vidim smetilište

oko Autoboke, pa sam obrnuo put grada, ma me na groblje na Šuranj napidoše duhovi ovdje pokopanih starih kotorskih zanatlija vičući da sam ja kriv što je Kotor — nekada čuveni zanatski grad — ostao danas bez meštara i šegreta. Nekako se izmakoh i lo-meći noge pored Socijalnog ulećeh u grad. Sada je tokalo jopet zatisnut nos i obrnut glavu na bandu, jerbo je dvoje pod njima balalo »tvist« produžujući tradiciju. Mavio sam se dalje, ma su mi se sve noge poplekavale o istrošene gomice, konate, škatule i druqa šporkecu. »E, moj Pavo«, mislim se u sebe »ti si pošteni derektor i ne mučiš mnogo te svoje škovacine«. Krok dalje za dlatku sam skapulao da mi jedan-pitar ne pane na glavu; od straha sam skočio u ariju ma mi se glava zaplekala u file od letrike, pa sam i Vuku upitio jedan komplemenat. Pasao sam u ulici od Karaklaka, a ono se od dima ne može dihat, pa se mislim: »E moj Mića, nedao ti bog ono što ti misle žene kad peru lenčule!« Djiravam tako dalje i dodem do vrata od Sandovana ma nijesam imao korada za popet se goren za poglednut per la ultima ovi moj grad, jerbo je svaka skala minana onijem što se ne pominje u libra i foje, no stoje tačkice. Pasao sam put vrata od Parila da vidim što je s pontom na kadene za koga se Tonko prijeti da će ga ubrzo stavit, ma pod sami njegov prozor imah nogu slomit u jednu bužu na pločnik. Sav snervan obrnem put Općine i vidim da su Zavod za zapošljavanje i butiga kašeta i vjenčava za funerale jedno ciko uz drugo, kako bi oni što čekaju na rabotu mogli da izaberu dokle je ne dočekaju. Malo dalje vidim da se cijeli jedan zid culja i već mišljah da je teramot, a tamo neko gradi kuću u spomenik kulture i sve bati macolama i palanqama, daj bože da od njega nešto pretekne. Intram jednog fureštog nakreanog valizana, vas puše kao dupin i pita me u koju ulicu stanuje

Sefer-beg. »E kumpare moj, u nas ti ulice nemaju imena kao ni u Afriku, no se snalazi u kućnijem numerama ako ti basta, a ja to nijesam mogao!« Pored magazina od barko arivao sam na pjacetu na koju si se ti, Karampana moja, usamila ma ti se nijesam od srama smio senjat, jerbo nijesam bio kapac za dić ono kučište i magazin od škovaca iz atebe, a sujmam da će to i oni moji nasljednici učinjet iako im Pero pije krv na pamuk svaki dan. Na pjacu od Muzeja dočekala me cijela mužika: šušteri su bativali brokve u šjole, mesari kidali ombule za šoto-banko, a iz Muzeja je šega vodila prvu violinu — altroke Verdi i Baho! Utekao sam otolen, ali me je dočekala još veća graja, deračina, pjevanija i beštine u ulici od tri bufeta. Na pjacu svetog Tripuna vazda ista slika: mu'ci pod kapelu igraju na fuzbal i u paru na čiket i pedu. Odjednom počese tuć mitraljezi pa mi se učinje da se vrnuo rat i zabih se u kantun, a kad tamo ono rabotaju makine od šnajderaja u »Jadranu«. Arivao sam i na pjacu od Pošte špeciialno da vidim kašete i škatule od salama i drugijeh spicerija, što ih Stevo štivava pred palac Pima jušto za lentravanje fureštima. Ulicom od starog Suda nijesam mogao pasat od kara i auta pred Borov magazin, a i bolje da nijesam jer ne bih imao obraza pogledat u portal Suda i portun od Bižante, te se pored zadimljenog »Vardara« vrati i uđoh u kotorsku Kalelargu, šumajući se polako da ne doleti što u glavu iz one uzorne pašticerije. Pero najmio lavenderu da mu ofrega raštelade iz butige na sred ulice, a iz Đorđevog konduta i foše bazdi pišaka i umideca, pa niko ne može uljest u ulicu od dva mosta bez gasmaske. Bazdež i apa biju iz magazina od Dana, Zdenke i Nevenke, pa se pitam de su sada Rašo i Mato? Put kina se nije moglo od hačava pasat pa sam produžio na pjacu od Rive i vidim de se oko Turist-biroa skupilo mnogo

fureštih i pitaju Žarka za prospekte od grada, a on jado samo vrti glavom. Umjesto butige od »Kraša« učinjelo mi se da su počeli gradit novu banju kad su je salizali pločicama od keramike. Jest da se Putnik morao tako okrpit, ali sjetimo se što je rekao Tripo Grinja u pasani foj o lijepom kamenu fasada. U kantun od Lapidariuma, koga je naša nebriga pretvorila u pišariolu, zatekao sam onoga inlišanog u starine kako s mulcima prevozi kamene ploče u Muzej, jerbo su ih u sred podna jednog dana neke beštije od djece uvatile lomit i deštraqavat a malo se ko našao da ih ferma i očera. Vidio sam da se volat od Porte Marine počeo krpit i popravljat da zasjakti u nekadanji sjaj; para mi da će ipak nešto bit od ovoqa grada. A tada mi je pogled panuo na butige na pjacu od Rive, pa sam od muke zaplakao: sve butige za veštite i robu na metre ili crevlje, ali osim Putnika i Žarka nema druge turističke adencije, suyeniri se prodaju u onu mižernu butizicu kod Orlanda furioza. Ijedak, infotan i snervan i zašao sam vanka grada, koji je koa Skadar na Bojanu: dok se na jednu bandu gradi i uređuje, na drugu se lomit i valja na svu forcu, pa nikako sastavit dva dobra! Zato sam se vratio lo-meći noge ispred Markata jopet u Škaljare, a tebi, mila moja Karampana, poručujem da mi najpride pozdraviš one stare kumpare što se pasane subote na vello u konobu od Atilija samnom oprostiše, gorkijem me suzama oplakaše i vlnom zalíše, pak me kao nekadašnja kompanija Vampiri u lencule zamotani na zadnji put ispratiše. Pozdravi mi i moju ucvičenjenu suprugu i zafali joj u moje ime što mi je tako vjerno čuvala obraz i prednji kraj. A svijema onima te su one večeri na sudovanje na pjacu od Rive bili u facu nasmijant, a u srce me teško žalili, poručil da me se vazda spominju i da kroče moijem stopma naprijed, a da se ne boje ničena jerbo je dosta moje svojte ostalo u život i još će se duqa činjet kao što sam činio ja.

Duh Birokratu Administratovića s(e) r(e)

RAPORT IZ TABAČINE

(ISPRAVAK)

Evo vi, dragi moji, da vi se opet javim, iako se bojim da ne budem na dosadu. Ne bi vam se javio, nego su mi moji Tabačani imali nešto prigovoriti za ono od prošli put. Jes, da je bilo veselje i čašćenje poslije izbora, ali nam se Milika najjedio što ga nijesmo menćovali kao ministra bez portafolja. Jedan berberin mi je u male šapnuo kako se onaj brijač što se zove kao neki pjesnik svako jutro u male ure inkonjito pršunja u našu republiku pred onu novu kuću, pa su oni okolo počeli satove štigmat i navidavat prema njemu da bi znali koja je ura.

Šiljo strašno beštima i puva put onoga debeloga iz Velje pomorske i smije mu se da je nasukao vabor, zato što ga je uvalio u prvi foj, ili su to možda finte jer je stalno šoto na remi. Moram vi reć kako sam mnogo kontenat što su se naši mladi profesuri onako provrijednili pa čim su liberi potrče kod Adema na karte i smjenjuju se kako koji ima slobodan čas. Onaj velikoga droba jopet izvodi striptiz pa se šeta u mudante, da ga — jado — ne sponta odozdo! A moram vi i ovo reć: znate li zašto se onoj našoj belec od hotela počela dodavat ona džonta? To vi je zato da kad se gle-

da iz jeroplana liči na veliko slovo G (ćirilicom), pošto je ćio personal iz kraja koji na to ime počinje, oću reć »de la Zupa«. Kad sam već kod hotela, moram vi reć da je Općina dala obilate solde da se Račete salidžaju, ma su se jopet počeli kipiti boketi od štraca kartušine i starih bokarjća — biće radi belvišta za furešte! A kad je prije neki dan udarila marčana buraleće su kroz republiku konate, štrace i izbucane bječve sa deponije škovaca kod vodovoda. Onomadne su nam senjavali novi put kroz republiku, pa je Gojko sve trčao za buldožerom neće li se pojaviti zlato, a

kad ga nije bilo napio se kao majka, pa su neki berekini počeli vikati da je pao u afan. A jadni Savo što vodi Bokeško kolo mora se šunje kao lupež kroz katele grada da ga ne uvati Mustaćin za ono što se len-travao u uniformu a pas mu nije bio dobro vezan. Mustaćin sve prijeti da će pasat kao oni ispod sata što su ga globili za istu stvar. Lele, da se o svemu brine kao o ovome, bila bi nam Mornarica peta sila od svieta!

Sad moram svršit jerbo će foj odma u ronu.

Pozdravlja vas

Tabačanin

ČAKULE

RASPODJELA DOBARA

Neki su drugovi u ratu dijelili po bokun kruha. Sada dijele po bokun — sekretarice.

EPITAF

Zivio je od srpa i čekića, iako ih nikada nije uzeo u ruke!

VODIČ KROZ KOTOR

(ŠTAMPARSKJE GREŠKE)

Kad se ude u grad, nasuprot je Banka, lijevo je Borovo, desno je Benc (nekadašnji), a odozad je bedem.

AMATERSKA PAROLA

RADI MO ZA SLAVU DA NAS PLATE U — DINARIMA (novim),

INTIME

Jedan naš rukovodilac stupio je u intimne odnose sa našom stvarnošću.

PAUKOVA MREŽA

Naše Leletrgovačko preduzeće toliko je razgranalo mrežu svojih butiga da se u nju i samo zaplekalo.

MUZEJSKI EKSPONAT

Saznajemo da će se Generalni urbanistički plan grada Kotora, djelo našeg uvaženog prof. dr. ing. arh., uskoro prenijeti — u Muzej.

OBAVJEŠTENJA IZ OPŠTINSKE SKUPŠTINE

Obavještava se građanstvo da ne traže nikakve informacije u Odjelje-

nju za komunalno stambene poslove SO(s), jerbo je pola službenika istog na godišnjem odmoru, a pola na terenu, pa se povremeno smjenjuju.

DUPLI KRIVI GROF

Vratilo se (nekad davno) pomorac s plovidbe i pošao sa ženom spat, kad u neko zlo doba neko zalupa na vrata. Pomorac skoči iz postelje pa će kroz mrak ženi: »Evo ti muža, ja ću kroz prozor!«. A žena mu kroza san odgovori: »Kakav muž kad je na more!«.

VELIKODUŠNOST

Rukovodilac jednog preduzeća članovima Radničkog savjeta:

»Drugovi, sve što želim od vas je da prihvatite moj predlog, naravno, nakon razumne diskusije.«

PREDIZBORNE

Nije tačno da mi u Kotoru ne predlažemo žene za kandidate. Eto, uskoro ćemo kandidovati jednu našu belec u mis Jugoslavije.

Čestitam, šjor, čestitam od srca! Nema na čemu, nijesam nianka istaknut kao kandidat za odbornika! E, pa jušto na tome i čestitam!

NAŠE BAJKE I LEGENDE

DVA JARCA NA BRVNU

Srela se dva jarca na brvnu iznad potoka i nijedan nije htio da se ukloni drugome s puta. Stoga se silovito zalete, sudare žestoko rogovima i obadva padnu u duboke, mutne vode.

(Isključuje se svaka sličnost s naše dvije vrlo ugledne kulturno-prosvjetne ustanove).

RAK, KORNJAČA I GUSKA

Upregli se u kola rak, kornjača i guska i počeli da ih vuku, ali nikako da se slože. Rak poteže natrag, kornjača vuče naprijed, a guska leti uvis, pa se kola ne miču s mjesta.

(Isključuje se svaka sličnost sa nama ili našim bliskim susjedima).

A, BE, CE, DE

Saznajemo da će se uskoro održati seminar za privredne rukovodioce naše opštine. Uvodna tema seminara biće — »Opismenjavanje«.

NA PRVOJ KANICI

U Kotoru je došlo do teške saobraćajne nesreće — vrijeme je pregazilo Turističko društvo »Kotorski Fjord«.

DEMONSTRACIJE

Kad je jedan odbornik prolazio na Parilo, skočile su na njega patke i čurke gačući i pućpuricući, te tako protestovale protiv odluke o zabranj držanja živine u gradu. A on je činio fintu da ne razumije njihov jezik.

VRUĆE NADIGNUĆE

Naši prosvjetni radnici toliko su se žalili na male plate da im se povećao krvni tritisak, a nadležni su im i to uračunali u povišicu.

NASTAVAK ČAKULA

MODERNIZACIJA

U skladu s opštim kretanjima, a u cilju ostvarenja većeg dohotka, najavili su integraciju Fabrika sapuna i Zavod za biologiju mora. Fabrika će trovati ribe otpadnim vodama, a Zavod će ih loviti. Čisti prihod dijele fifti-fifti.

U laboratoriji za eksperimentalnu anatomiju »Špiljari« postignut je senzacionalan uspjeh na polju embriologije — u epruветama su odgajena te- lad bez zadnjih košeta i sa dvije glave. Od toga će imati ogromne koristi čitava svjetska nauka i ?

Šuška se da će pompijeri dobiti 10 i slovom deset helikoptera za nadziravanje preventivne službe na teritoriju cijele Crne Gore za potrebe pumpnih stanica »Jugopetrola«.

B R A K

Ona je rekla
Kako se strašno opekla
Bolje da se nije udala
Nego da je doma stolicu grijala.
I on je rekao
Kako se strašno opekao
I kako sa njom ništa nije stekao
I tako
Oni jedno drugog krive
I tako
Oni sasvim normalno žive.

Filozofija

Dva naša pokojna Kotoranina Mirko Tasiya i Đuro Coto pošli jednom da čiste kondu.

Mirko: Tutaj, mitu moj, ti teš prit sa ove bande pa teš ufatit ovu ploču pa tu ja dot sa druge strane pa tu ufatit.

Đuro: To boriš mitu?

Mirko: Benti tvetoga Petra, ti teš ufati sa ove strane, ja tu plidrzat, pa teš ti ponovo ufatit. . .

Đuro: Mitu, što mi činimo?

Mirko: Kako ne lazumiješ. Čistimo govna!

Đuro: A, čistimo govna. E, zato moj mitu, nije potrebna nikakva filozofija!

NARODNA PJESMA

Dvor gradila primorkinja vila,
Dvor gradila ispod svoga stana,
Ispod svoga stana Pestingrada,
Gradila ga na moru na obalu.
A kod ga je sasvim dovršila
Tad je stala, pa se zamislila:
Milli bože, što sam ti skrivila,
kada ne znam što sam ga gradila
ni kom sam ga, jadna, namijenila.

OSIGURANJE

Jedan Kotoranin osigurao se protiv požara, saobraćajnih nezgoda i . . . socijalnog osiguranja.

MAŠKARETA

Mi činimo maškaradu jednom godišnje, a mnoge naše šinjore i šinjorine čine od sebe maškare preko cijele godine.

ISTORIJA

Mnogi kažu da je naša zemlja bila zaostala jer su Turci s njom vladali 500 godina. Kako li je jado moj tek u Turskoj gdje Turci i danas vladaju.

POPLAVA

U banku na Benovo nastao je veliki priliv obrtnih sredstava, pa im se onaj trezor ispod kuće razlio.

UKRATKO

Nepismeni su često najbolje informirani jer čitaju novine naopako.

KULTURNA REVOLUCIJA SE NASTAVLJA

Prije neki dan su odili kuriri So(s) po kućama i dijelili male crvene knjižice, ali su ih mnogi građani bacili odmah u oganj bojeći se da to nijesu citati Maoa — mada su u njima bile naštampane odluke o javnom redu, miru i poretku u gradu. Takva će biti i realizacija tih odluka.

AFANATANJE

Prije neku večer iščala su kroz Kotor kola hitne pomoći jerbo je jedan od dežurnih doktora izgubio dobre pare na loše karte pa ga je uhvatila mala snaga.

NAŠIM BELECAMA

Fine kotorske cure po rivi samo se dure, nikoga one ne štede jerbo misle da samo one tu nešto vrede. Strane »ribe« mnogo vole A na domaće se mrde, Ali isto neka pripaze — Mogu naići na ribe koje daleko smrde.

USLUGA BRZA I TAČNA

Vodi jedna žena za ruku malu od pet godina i plaču obije iza glasa. Srijeće ih poznanik i pita što im je te plaču. »Ah, kako neću plakat, progutala mi je mala deset dinara, pa je vodim doktoru da ih izvadi!«. A čovjek je dobro uputi: »Bolje ti je poč u mesaru, oni su ti pravi virtouži za izvuć pare, pa i one najmanje!«.

KADA FEŠTA FIXIŠE KARAMPANA VAS NEĆE ZADIJEVAT VIŠE

SENJALI IZ GRADA

— Dobro jutro šinjoro, jeste li uranili?

— A evo jadni, morala sam uranit jerbo mi je oni moj pošao na put pa mi jutros nije imao ko dat oni bokun mesa za špenzu, a na njega sam naučila pa ne mogu bez njega!

— Imate pravo, i ja sam vi bila takva, ali otkako mi je pokojnik umro prolazim se su što drago!

— E, lako je vama kad ste se odvikli od mesa, ma ja ne mogu. Adio moja šjora, preša mi je!

Adio!

MALE IZJAVE NAŠIH VELIKIH SUGRAĐANA

Kad je čuo da će opet izaći »Karampana«, jedan je građanin izjavio: »Ne bih volio biti tada ne samo u koži, nego niti u jaketunu njenog glavnog urednika!«

Kada se počelo u javnosti sve više pričati o JUS-u (jugoslovenskom standardu), neki naši građani su samo odmahnuti rukom: »Ah, trice, mi smo to odavno prešišali!«

Svojevremeno je jedan naš mladi i nadobudni stručnjak izjavio ovo: »U ovome se gradu ni jedna brokva ne smije zabiti u zid bez moga znanja i odobrenja!«

Kotorski škovacini dali su ovu zajedničku izjavu: »Nemojte se uskonfužionavati, jer nije istina da ćemo prestati! Poznajući ljekovito dejstvo prašine i milijardi bakterija, mikroba i virusa što lebde u njoj, mi ćemo i dalje mesti pjace baš u vrijeme kada je na njima najveći promet, kada službenici izlaze s posla i prolaze turisti, jer prosto nemamo srca da te mučenike lišimo njihove svakodnevnne porcije zdravlja i vitamina!«

Pošao bih u vojsku nego su mi tanke noge.

U Kotor sam našao najviše braće po pameti

Prijaviću Iliju šuštera da krade na lutriji, jerbo bi dobio teke onda kad se ja oženim

Bolji sam glumac nego Marlon Brando

Došlo je proljeće, a s njim i čuvene kotorske kiše, pa Kotorani jedino plivajući mogu doći do svojih kuća. Gradski oci se fale da je to njihov doprinos razvoj plivačkog sporta kod nas.